

Posudek školitele

Bakalářská práce **Klárý Bystroňové** s názvem „**Mezikulturní studie: krása a emoce v romské osadě Klenovec**“ má rozsah 30 stran a její významnou částí jsou vlastní výsledky, které autorka shromáždila během terénního výzkumu a následné analýzy shromážděných dat.

Po stránce formální má práce přijatelný rozsah, řádně cituje zdroje a obsahuje teoretická východiska, která studentka formulovala samostatně. Protože se samo zadání pohybuje na hranici oborů někde mezi antropologií, etnozologií a psychologií, bylo do jisté míry na výběru autorky, které z aspektů upřednostní. Nebylo totiž reálné, aby podrobněji zohlednila všechny. To, že se podrobněji věnovala některým pracím našeho týmu a jejich konceptuálním rámcům je její svobodnou volbou. Pro školitele by bylo inspirativnější si číst o přístupech badatelů s diametrálně odlišnými přístupy.

Jako školitel se však nehodlám věnovat hledání dílčích nedostatků a případných věcných a formálních chyb ve výsledném textu. To je především věcí oponenta. Pokusím se však nastínit, jak práce vznikla a jak hodnotím přístup její autorky.

Práci jsem zadal s vědomím, že chystaný pobyt studentky v Klenovci je výzvou a příležitostí zkusit tam použít jednoduché metody, které jsme v minulosti s úspěchem používali při srovnávání estetických preferencí vůči obrázkům zvířat na jiných kontinentech. Jednak pro srovnání geograficky i kulturně velmi vzdálených populací, jednak v Kamerunu pro srovnání lovců a sběračů Baka s jejich zemědělskými sousedy mluvícími jazyky Bantu. Zadání tedy nebylo zatíženo nadměrnými ambicemi, ale spíš cíli pedagogickými.

Zejména zpočátku bakalantka přistupovala k přípravě práce velmi aktivně, dostal mnoho úkolů a čtení. Mohu potvrdit, že při analýze dat sice postupovala dle našich instrukcí, ale výpočty a interpretace již prováděla samostatně. Odevzdání práce však kolidovalo s mými zahraničními povinnostmi, takže jsem nemohl pomoci s konečnými úpravami díla.

Obecně shlížím na tuto práci příznivě především proto, že studentka musela provést v terénu samostatně veškerý sběr dat. V sociálním prostředí, které je samo o sobě pro badatele více než náročné. Studentka se musela nejdříve naučit reáliím a samostatně komunikaci s místními. Přitom nutně narazila na jejich prvotní nedůvěru, ale nakonec vše zvládla. Tato zkušenost z terénního antropologického výzkumu je tedy sama o sobě dobrým začátkem pro získání kvalifikace. Jakkoli byl výzkumný úkol zdánlivě jednoduchý, z vlastních zkušeností vím, jak mnoho se při jeho provádění lze naučit a jak snadné bylo chybovat. Ze statistické struktury datových souborů je patrné, že sběr dat se studentce povedl. Soulad mezi respondenty byl značný, což znamená, že úloha byla řádně administrována. Jinak řečeno, respondenti provedli úkol vcelku odpovědně. To není zcela samozřejmé vzhledem k tomu, že podobné úlohy dříve nejspíše neřešili.

Závěrem konstatuji, že hodnocenou práci doporučuji k obhajobě a kladnému hodnocení.

V Praze dne 20.ledna 2025

prof. RNDr. Daniel Frynta, Ph.D.